

Fra Overbestyrelsen for Danmarks Agrarfor-
 rening er modtaget en Henvendelse til Lov-
 givningsmagten, hvori denne opfordres til
 at virke for en Forbedring i de for Laan-
 tagerne ugunstige Renteforhold her i Landet.
 Trykte Eksemplarer ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behand-
 ling af Forslag til Finansloov for
 Finansaaret fra 1ste April 1897
 til 31te Marts 1898.

F. Bojsen: Jeg ønskede først at gøre
 nogle Bemærkninger i Anledning af nogle
 Henvendelser, der ere fremkomne over for
 Udtalelser fra min Side. Jeg tillod mig
 blandt andet at henstille, at man vilde være
 opmærksom paa, at en Del af det disponible
 Overskud i de kommende Aar vilde finde en
 passende Anvendelse derved, at man overdrog
 Land- og Vigningskatten fra Staten til
 Kommunerne, det vil sige Amtskommunerne,
 og en tilsvarende Del, nemlig af Vignings-
 skatten, til Købstadkommunerne. Min ærede
 Sidemand (Krabbe) har udtalt sig derimod,
 men det forekommer mig, at dersom det
 ærede Medlem havde villet udtale sig imod
 en saadan Henstilling, vilde han i hvert
 Fald have kunnet finde et mere træffende
 Argument end, det, han anførte, at en saa-
 dan Anvendelse af Land- og Vigningskatten
 ikke vilde komme de paagældende Stattehdere
 til gode, det vil den jo selvfølgelig, som alt
 den højtærede Finansminister har oplyst,
 komme i fuldeste Maal. Det er de samme
 Stattehdere, der yde Bidrag til Amtskom-
 munerne, som dem, der yde Land- og en Del
 af Vigningskatten til Staten, og det er
 altsaa en Selvfølge, at naar Amtskasserne
 for deres Bedkommende kom til at oppebære
 Land- og Vigningskatten, vilde en tilsvarende
 Rettelse kunne finde Sted for det til Amtet
 stattehdende Hartkorn. Det ærede Medlem
 mente, at det var ikke nok, man maatte gaa
 langt videre, maatte komme til at affstatte
 hele Hartkornskatten til Staten, og det er
 muligt, at det vil lykkes ham at faa en saa-
 dan Plan gennemført. Jeg for mit Bed-
 kommende vilde foreløbig være tilfredsstillt,
 dersom det lykkedes at naa det forholdsvis
 bedste Stridt at fstatte Hartkornet den
 Rettelse, som Land- og Vigningskattens
 Overførelse til Amtskommunerne vilde inde-
 holde. Der er et andet Punkt, som har en
 større Interesse, end maaste de fleste af
 Tingets nuværende Medlemmer føle, og som

har været Genstand for Udtalelser fra for-
 stellig Side her i Salen i disse Dage, det
 er nemlig Spørgsmaalet om Maaden, hvor-
 paa Balancen paa Finanslovens § 27 skal
 opgøres. Vi have hørt stærke Udtalelser
 fremkomme fra det ærede Medlem for Nal-
 borg (Bramsen) og ogsaa fra andre,
 som have anset over, at man i Op-
 gørelsen af den finansielle Balance med-
 tog de Udgifter, som anvendes til at fremme
 de økonomiske Anlæg, Jærnbane- og Havne-
 anlæg og slikt, og have ment, at alt dette
 maatte holdes udenfor. Den højtærede
 Indenrigsminister har allerede imødegaaet
 disse Betragtninger ved adskillige interes-
 sante Oplysninger, men jeg vil minde om,
 at dette er et Spørgsmaal, hvis Interesse
 rækker langt tilbage i Tiden, og som var
 ganske anderledes brændende for 20—30
 Aar siden end det synes at være i Djeblilket.
 Det staar nemlig i Forbindelse med de for-
 stellige Betragtninger, der i det hele taget
 gøres gældende med Hensyn til Værdien af
 disse økonomiske Anlæg, Jærnbaneanlæg og
 lignende. Derom streedes man i 60erne og
 70erne meget heftigt, og det var naturligt,
 at det var Landborepræsenterne, som
 gjorde den Betragtning gældende, at de øko-
 nomiske Anlæg havde fuld finansiell Værdi
 for Staten, hvormod den modsatte Betragt-
 ning hævdedes særlig fra de kjøbenhavnske
 Repræsenterers Side, mærkeligt nok for
 øvrigt, fordi det er saa langt fra, at Jærn-
 baneanlægene paa nogen Maade have været
 til Skade for Kjøbenhavn, at tværtimod
 Kjøbenhavns store Opvækst jo væsentlig hviler
 paa, at Jærnbaneanlægene her til Lands
 koncentrerer om Kjøbenhavn som Centrum.
 Men det har gennem Tiderne været saaledes,
 at den mærkelige Betragtning er gjort gæl-
 dende fra de kjøbenhavnske Repræsenterer,
 man vilde ligesom laste Brag paa denne
 Anvendelse af Statens Penge. Vi erindre
 alle, at et berømt Medlem her fra Salen
 rejste Vestjylland igennem i sin Karet og
 fortalte senere, at han ikke paa Sjyllands
 Landeveje havde mødt et eneste Menneſte
 paa en hel Dagsrejse, og saa vilde man gaa
 hen og anlægge Jærnbaner i Vestjylland!
 Det fandt i 1871 sit Udslag, i en skarp po-
 litisk Krise, da Finansminister Fenger i 1871
 gjorde det til Betingelse for at paabegynde
 de vestjydske Jærnbaner, at der tilbejbragtes en
 Indkomststat for at dække Gullet paa Budgettet.
 Folketinget vilde ikke indlade sig derpaa, og
 det medførte som sagt Finansminister Fen-
 gers Afgang, hvad der i det Djeblilket var saa
 meget mere beklageligt, som der den Gang
 dog visnok var Udſigt til, at vi kunde faa Ind-
 komstskatten gennemført. Jeg minder om